

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLEE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 30 JANUARI.

NIEUWJAARS GIFTEN

aan Pius IX.

5^e LIJST.

Bedrag der vorige lijsten.	fr. 1983,53
MM. V. Hermans-Ghysens	12,00
Un prêtre	20,00
Auguste Delville	5,00
Victor Laminne	10,00
V. Gielen de Grady de Bilsen.	40,00
Michel Gielen-Wiet	20,00
Vergaderd in de Kapel van Bloir onder het bidden van den Rookzkrans	10,00
Benats, pastoor te Rixingen	20,20
De parochie Rixingen	37,00
Bormans, pastoor te Henis en zijne zuster	10,00
Kenige parochianen	9,00
De Pastoor en parochianen van Zammelen	13,00
De E. H. Pastoor van Vroenhoven	10,00
» van Hees	10,00
» en eenige parochianen van Riemst	65,00
De geestelijken en eenige parochianen van Vlytingen	90,00
Naamloos van Groot-Spauwen	5,00
Peter Martens, eigenaar te Membruggen	30,00
Vandervelpen, pastoor te Berg en eenige parochianen	34,50
Meyers, curé d'Otrange	20,00
Quelques paroissiens	58,00
De gulhartige parochie Heur-le-Tixhe	92,00
Doyenné de Bilsen	328,00
De parochie Millen	350,00
De parochie Widoie	51,00
De parochie Overrepen	62,00
De parochie 's Heeren-Elderen	56,50
J. Gobbels, pastoor, zijne zuster en P. C. & M. R. C. te Guygoven	50,00
M ^{rs} Bogaerts, vic.-général	20,00
Cath. Saks	5,00
TOTAL	fr. 3505,55

DOYENNÉ DE BILSEN. — 3me LISTE.

MM. Kerkhofs, curé de Sutendaal, francs 40,00.	
— Kempeneers, vicairé, 6,00. — La paroisse, 32,00. — M. Loven, curé de Veldwezelt, 40,00. — M. Kallen, vicairé, 5,00. — Les paroissiens, 24,00. — Un anonyme, 2,00. — La veuve Jans-Thuennissen, 2,00. — Elisabeth Priemen, 2,00. — M. Gielen, curé à Groot-Spauwen, 40,00. — M. Léva, coadjuteur, 5,00. — La paroisse, 30,00. — J. Hubens, 3,00. — M. Stulens, curé à Martenslaide et la paroisse, 28,00. — M. Wynants, curé de Beverst et la paroisse, 440,00.	
1 ^{re} liste,	162,00
2 ^{me} »	496,50
3 ^{me} »	528,00
Fr.	986,50

PAROCHIE WIDOIE.

MM. De Fastré, pastoor, 40,00 fr. — B. Meyers, burgemeester, 5,00. — Wed^e Pirlot en kinderen,

PROCES PERREAU

TEGEN DEN

Courrier du Limbourg.

Om onze lezers in staat te stellen met kennis van zaken te oordeelen, deelen wij hierachter de stukken mede van het proces hetwelk voor het hof van beroep te Luik tot groote schande van M. Perreau is uitgemaakt. Wij betreuren dat zulke stukken zich niet laten vertalen. Dezelve dienen in hunne oorspronkelijke taal gelezen te worden.

Den 21 maart 1874 stond in ons fransch blad *Le Courrier du Limbourg* het volgend artikel te lezen:

Nous n'avons pas été peu surpris en recevant ce matin par la poste un imprimé en huit pages, intitulé *Arthur Moens. Réponse à mes détracteurs*. Il va de soi que le *Courrier*, qui désavoua M. Arthur longtemp avant toute poursuite judiciaire, n'est pas ménagé dans cet écrit. C'était à prévoir.

Nous y trouvons cependant quelque chose de nouveau et de très-piquant. C'est que les libéraux de Tongres ont fait des démarches auprès de M. Moens pour l'engager à se mettre à leur service. Il s'est trouvé un homme, dit-il, — je le nommerai au besoin, — pour me proposer carrément de défendre mes adversaires et DE RÉDIGER LE TONGROIS!

Voici une autre révélation!

Après que le *Courrier* eut désavoué publiquement la *Gazette Catholique*, celle-ci publia une lettre signée « Un catholique de principe. » L'auteur de cette lettre était loin de s'associer au désaveu du

5,00. — Naamloos, 6,50. — Eenige parochianen, 24,50. — Totaal, fr. 31,00.

PAROCHIE 'S HEEREN-ELDEREN.

MM. A.-H. Jansen, bestierder der parochie, fr. 20,00. — P. Léva, 10,00. — Ongenoemd, 5,00. — Ongenoemd, 5,00. — Ongenoemd, 1,00. — L. Martin, 2,50. — M. Martin, 2,50. — M. Stevens, 2,00. — Pachter Meyers, 5,00. — A. Cloosen, 0,50. — H. Thysen, 2,00. — A. Thys, 1,00. — Totaal, fr. 56,50.

PAROCHIE OVERREPEN.

MM. Degarnier, 10,00 fr. — Bruns, ancien doyen, 10,00. — P. Bruns, 10,00. — Robben, 10,00. — C. S., 5,00. — R. L., 5,00. — W., 1. — H. C., 2,00. — Anonyme, 1,00. — Anonyme, 2,00. — R. D., 2,00. — G. R., 1,00. — A. R., 1,00. — V., 2,00. — Totaal, fr. 62,00.

PAROCHIE MILLEN.

Mrs NEUF, PONTIFE PERSÉCUTÉ, ROI PERSONNIER, DOCTEUR INFALLIBLE, TRIOMPHÉ MENTÔT.

MM. J.-H.-L. Smeets, curé, francs 25,00. — P. Noelmans, vicairé, 15,00. — Inconnu, 10,00. — W.-M. Vrindts, 2,50. — J.-M. Vrindts, 2,50. — E. Daanen, 0,50. — G. Vrindts-Liezens, 20,00. — J. Vrindts, 5,00. — C. Vrindts, 2,50. — V. Vrindts, 2,50. — L. Moors, 1,00. — J. Nivelte, 1,00. — J. Hubens, 0,50. — M. Vandenberg, 0,50. — A.-M. Bruniks, 0,50. — Onbekend, 1,00. — E. Stassen, 1,00. — H. Hermans, 0,50. — Naamloos, 0,50. — N., 4,00. — M. Stassen, 3,00. — N., 1,00. — V. Hermans, 2,00. — N., 1,00. — N., 1,50. — B. Paulissen, 1,50. — L. Coenegracht, 1,00. — M.-C. Hermans, 20,00. — P. Froidmont-Coenegrachts, 15,00. — J. Ranier, 2,00. — A. Stevens, 1,00. — A. Froidmont, sekretaris, 10,00. — B. Houssels, 1,00. — E. E. Stassen, 5,00. — N., 2,00. — N., 1,00. — N., 1,00. — N., 2,00. — H.-H. Dewalle, 10,00. — M.-C. Hansen, 2,00. — N., 1,00. — N., 0,50. — M.-J. Froidmont, 5,00. — B. Paulissen, 1,00. — M.-H. Hansen, 1,00. — M. Coenegrachts, 5,00. — P. Bovie, 1,50. — N., 5,00. — D. Steegen, 2,00. — J. Colette, 5,00. — N., 0,50. — H.-H. Henrotte-Froidmont, 10,00. — L. Merken, 4,00. — Delporte de kinderen, 10,00. — E. Liesens, 2. — De kinderen Stassen, 7,00. — N., 1,00. — N., 1,00. — M.-A. Durlat, 4,00. — L. Dehareng, 2,50. — W. Lowette, 5,00. — M. Stassen, 2,50. — J. Renier, 0,50. — F. Stassen, 1,00. — M. Mertens, 0,50. — J. Stassen, 5,00. — M. Malaise, 1,00. — N., 2,00. — M.-J. Froidmont, 2,00. — N., 2,00. — Naamloos, 1,00. — Naamloos, 0,50. — A. Stassen, 5,00. — C. Froidmont, 2,00. — E. Coenegracht, 5,00. — Hansen-Dewalleff, 17,00. — P. Henrotte, 2,50. — M. Henrotte, 2,50. — M. Onclin, 0,50. — J. Demollin, 1,00. — A. Paulissen, 5,00. — N. Coenegrachts, 5,00. — J. Bamps, 2,50. — N., 2,00. — L. Liesen, 0,50. — F. Hubens, 0,50. — Froidmont-Hansen, 2,00. — N., 1,00. — R.-J. Henrotte, 15,00. — N., 1,00. — J. Debrus, 5,00. — M. Hermans, 1,00. — I. Vanheeswyck, 2,00. — J. Balmen, 2,00. — M. Thonon, 5,00. — Anonyme, 5,00. — Totaal, fr. 330,00.

M. Malou, minister van finantiën, heeft in de Kamer verscheidene wetsontwerpen nedergelegd, onder dewelke wij bijzonderlijk het wetsontwerp aan te stippen hebben, 't welk een krediet van fr. 2,500,000 toestaat om de jaarwedden der kleine

staatsbedienden te vermeerderen. De voorgestelde vermeerdering belooft tot 3 ten honderd voor de jaarwedden van twee tot drie duizend franks en tot 10 ten honderd voor deze beneden de twee duizend franks.

De nederlegging van dit wetsontwerp is een afdoende antwoord op het dwaas gezeever der liberale bladen, volgens welke de staatsgeldkas in zulken droevigen toestand verkeerde, dat zij *miserie en compassie* schreeuwde, en men niet alleen aan de verhooging der jaarwedden van de kleine staatsbedienden waarvel moest zeggen, maar ook eenige nuttige en reeds aangevangen openbare werken staken.

Het gezond deel des lands zal eens te meer begruipen dat de liberale bladen niets anders dan logen- en lasterkzakken zijn. De mindere staatsbedienden ondervinden nu wie hunne geestesvrienden zijn: zij, de « liberalen » die hun jaren en jaren lang met beloften paaiden en nooit iets voor hun stoffelijk welzijn deden, of wel deze, de katholieken, die hunne belofte hielden en hunne jaarwedden in de maat van Staats krachten verhoogden, en aldus hun lot eenigszins verbeterden.

Wij zijn nieuwsgierig te zien of de liberalen het wetsontwerp zullen stemmen. Indien zij zich zelven niet willen tegenspreken, dan moeten zij het gevraagde krediet van 2 miljoen 500 duizend franks verstooten en alle verhooging van jaarwedde aan de kleine staatsbedienden weigeren: want zij en hunne tolken beweren immers dat de staatskas *miserie* schreeuwde en het wetsontwerp in die omstandigheid aannemen, ware het zoogezegde staatsbankroet verhaasten, dat zij slechts hebben uitgekraamd om het publiek te verschalken. Allons, heeren liberalen, trekt u nu eens uit den slag zonder te bewijzen dat gij niet schandig gelogen hebt, toen gij het aanstaande staatsbankroet aankondigde, of wel dat gij geene genegenheid voor de mindere staatsbedienden hebt, welke, wij herhalen het, gij, zoo lang het bewind in uwe handen beruste, altijd voorbij gepraat hebt.

Toen Napoleon I zijne legers in de hoofdsteden van Europa heenvoerde, trouwen omwierp, en koningen maakte van zijne broeders en sommige generaals, kwam hij ook in Spanje. De toenmalige koning Ferdinand VII, raakte zijne kroon kwijt, en Joseph Bonaparte ontving deze weerigheid. Van 1808 tot op het einde van 1813 worstelden de Spanjaarden tegen het vreemd bewind. De franse Keizer zond er te vergeefs zijne beste troepen henen; nooit regeerde Joseph elders dan waar de franse legers machtig genoeg waren om zijn gebied te doen uitvoeren. Ferdinand VII regeerde met afwisseling van rust of oproer in het leger, tot dat hij in 1820 gedwongen werd eene constitutie te aanveerden. Doch Lodewijk XVIII zond zijnen neef den hertog van Angoulême met een talrijk leger naar Spanje, en alzoo kon hij zijn gezag herstellen in 1825. Ferdinand trad in echt met Maria-Christina, vorstin uit Napels, en bij zijn alsterven, in 1833, liet hij den troon aan Isabella, zijne minderjarige dochter, onder de voogdy van Maria-Christina, hare moeder. — De salische wet was nogtans in voege gebracht, voor de opvolging van den troon in Spanje, sedert een franse vorst, Philip V, door testament van koning Karel II, dien troon geerfd had in 1708, en dienstvolgens mocht de troon tot niemand overgaan dan tot mannelijke afstammelingen. Doch Ferdinand VII veranderde, door eene

« pragmatieke sanctie, » de beschikking van 1875, en Isabella volgde op, bij uitsluiting van don Carlos, welke zich uitaf als wettige erfgenaam. Don Carlos de Bourbon, tweede zoon van Karel IV, was ook tegenwoordig te Bayonne als zijn vader Karel IV en zijn broeder Ferdinand VII hunnen afstand teekenden, en, zoals zij, bleef hij te Valencay opgesloten, zoolang als de franse bezetting in Spanje duurde. Even als zij, kwam hij ook te Madrid in 1814, en daar zijn broeder geene kinderen had, meende hij zeker te zijn van de spansche kroon, toen de geboorte van Isabella, en de wet van 1850 over de successie, of de pragmatieke-sanctie van Ferdinand VII, zijne hoop kwam vrijdeljen. Hij protesteerde hevig tegen die wet en werd verbannen. Na Ferdinands dood in 1855, nam hij den titel van Karel V en viel Spanje gewapenderhand binnen, in 1854, om eenen burgeroorlog te beginnen, die in 1859 slechts gedompt werd door de nederlaag der Carlisten. Hij vluchtte in Frankrijk en werd in Bourges opgesloten.

In 1845 was Isabella II meerderjarig, en de voogdy van de koningin moeder hield op. Bij die gelegenheid had don Carlos van zijne rechten afgezien om ze over te geven aan zijn zoon, graaf de Montemolin, die dadelijk den titel nam van Karel VI. Karel V zelf raakte zoo op vrije voeten, en vertrok in 1847 naar Trieste, alwaar hij stierf in 1861. Zijn zoon staat thans in het veld tegen Alphonse XII, zoon van Isabella II.

Van 1845 tot 1868 had Isabella geene rustig bestuur. De Cortes of kamers der volksvertegenwoordigers, zoowel die der edelen, wat wij senaat zonden noemen (*procéres*), als die der afgevaardigden (*procuradores*) werkten haer meer dan eens tegen. Het leger bemoeide zich meer en meer met politiek, en verwekte verscheidene malen onrust en wanorde, tot dat zij in 1868 de vlucht moest nemen naar Frankrijk. Hier stond zij hare rechten af op de spansche kroon en zette die over aan Alphonse XII, thans door het leger uitgeroepen.

Stads- & provincie nieuws.

Men schrijft ons niet 's seminarie van St-Truiden: Een hartroefend feest heeft verleden dinsdag in het seminarie van St-Truiden plaats gehad. Sedert lang hadden de oude leerlingen van den eerw. abt Lere besloten een bewijs van hunnen eerbied te geven aan den geachten grijzaard, die ondanks zijnen hoogen ouderdom nog alle kracht en ijver der jonge jaren schijnt behouden te hebben. Nauwelijks was het gedacht vooruitgezet om hem zijn portret aan te bieden of dit voorstel vond overal den grootsten bijval. In weinig tijd hadden drie honderd vijftig leden der geestelijkheid onderschreven.

Verleden dinsdag 26 januari moets dit waar familie feest plaats hebben. Reeds 's maandags waren talrijke vrienden van M. Lere aangekomen, ondanks de ongesteldheid van het weder.

Dinsdag dus, ten 11 uren begaf men zich naar de *salle académique*. Op aller aangezichten schitterden de vreugde en de geestdrift. Men gevoelde dat alle harten vol waren van liefde voor dezen wijzen en verlichten leidsman.

Kort daarna trad M. Lere binnen, onder het spelen der harmonie en voorafgegaan door twee leerlingen die zijn portret droegen. Bij zijne intrede werd hij met luidruchtige toezingen begroet. De eerw. heer pastoor van Brusthem neemt het

blad gezegeld papier om ons te laten weten dat wij zijne eer den nek omgevrongen hadden en dat wij hem, tot herstelling zijner gestolene eer *tien duizend franken* schuldig waren. Tien duizend franken! zonder het kwaad geld, de onkosten, de advokaten en het insereeren van het vonnis in eenen hoop gazetten en dat allemaal om de eer van M. Perreau te herplaatsten, dat was potdorie duur. Hoor eens hier, Mijnheer de burgemeester, zegde de uitgever, wij zullen daarover eens gaan klappen, maar ik zeg u vooraf dat, indien ik ongelijk krijg voor de rechtbank van Tongeren, ik het ding voor Luik zal trekken. Ik heb u wel van tijd tot tijd wat geroskamd maar geenszins gelasterd en als gij daags voor de kiezingen zonder rijm en rede uwe politieke vrienden verlaat om kandidaat der liberalen te worden, dan heb ik het recht van te zeggen dat gij een vieze klant zijt en den onbeschaamste kazakdraaijer van de negen provincien.

Die gazetteman is nog wel een schuinsche kneukel, zeide M. Perreau. Daarmee stievelde hij naar het tribunaal.

Wij hebben reeds verteld hoe wij er te Tongeren van af kwamen. Wij zullen daar over maar zwijgen; zwijgen is onverbeterlijk, maar toch, enfin, kom, M. Perreau, want zijne zaak. Laat ons daar maar niet veel over zeggen want wij zijn hier op eenen grond waar voetangels liggen en vossenvallen gespannen staan. Men leert op ons gelijk de duivel op Geertje.

Het tribunaal liet de advokaten van wederzijde

klappen, het aanhoorde alles met een engelachtig geduld en het smeerde het volgend vonnis op het papier:

Le Tribunal,

Oui les conclusions des parties et leurs moyens à l'appui développés à l'audience;

Oui également les conclusions de Me Debruy, procureur du Roi;

Vu les pièces du procès.

Attendu que le rédacteur de la ci-devant *Gazette catholique* de Tongres a été condamné comme calomniateur et comme faussaire, que sa polémique était tellement agressive que personne n'oserait avouer d'avoir été son collaborateur ou son instigateur, sans perdre de sa considération, qu'aussi chacun s'en défend soigneusement.

Attendu que le *Courrier du Limbourg* a annoncé, dans son numéro du 21 mars dernier, qu'il venait de recevoir par la poste un imprimé de huit pages intitulé: « Arthur Moens. Réponse à mes détracteurs; » qu'il s'y trouvait une lettre adressée à ce dernier le 3 avril 1872, et signée *un catholique de principe*; » lettre qu'il a reproduite et qui était, pour le sieur Moens, un témoignage de sympathie, une approbation de sa polémique, un encouragement à y persévérer et une réprobation de ce que l'auteur appelait: « la politique bâtarde des menagements. »

Attendu qu'en la publiant, le *Courrier* a ajouté: « Veut-on savoir de qui émanait cette lettre?... De Me Louis Perreau, le libéral bourgmestre de Tongres. C'est M. Moens qui l'affirme. Nos adversaires ont souvent demandé quelles personnes se trouvaient derrière M. Arthur Moens. Aujourd'hui ils le savent.... cela se passe de tout commentaire. »

Attendu que le demandeur déclare que la lettre dont il s'agit est fausse et considère l'imputation